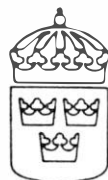

Motion till riksdagen

1988/89:Ub527

av Bo Forslund m.fl. (s)

Energiutbildning vid högskolan i Sundsvall/
Härnösand

Mot.
1988/89
Ub527-532

Västernorrlands län och i hög grad Sundsvallsregionen är en av de mest elenergiberoende regionerna i landet. Tillgången till råvaror och lättillgänglig elenergi utgjorde en grund för regionens industrialisering. Förutom stora elenergianvändande industrier finns stora elproducenter lokaliserade till Sundsvall.

Den fortsatta utvecklingen inom elenergiområdet kommer att ställa krav på effektivare och delvis förändrad elanvändning. Detta kommer att ställa stora krav på hög kompetens inom området. Tillgången till kvalificerade ingenjörer inom det elkrafttekniska området har under en längre period varit katastrofalt dålig i regionen och i landet.

Civilingenjörsutbildning med inriktning mot elkraftteknik bedrivs för närvarande vid KTH och Chalmers. Tillströmningen till utbildningen och examinationen har varit otillfredsställande låg. Under 1986/87 examinerades endast 17 civilingenjörer med denna inriktning, vilket skall ställas i relation till bara Vattenfalls årliga behov av 30 nyanställningar.

Det finns orsaker till detta. Intresset för högre teknisk utbildning har i hög grad fokuserats till dataområdet. Vidare har den elkrafttekniska utbildningen ej moderniserats tillräckligt snabbt. Tillgången till adekvat utrustning har varit problematisk. Olika åtgärder har vidtagits från industrins sida, t. ex. vid KTH, där ett elkrafttekniskt centrum etablerats.

Elkraftföretagen i Sundsvallsregionen har under flera år haft särskilt stora svårigheter att rekrytera civilingenjörer. I detta perspektiv inrättade högskolan i Sundsvall/Härnösand år 1986 en arbetsgrupp med företrädare för elenergianvändare och -producenter. Arbetsgruppen föreslog en högskoleutbildning som successivt skulle kunna byggas ut till att motsvara civilingenjörskompetens. Programmet skulle genomföras genom att kombinera högskolans och företagens resurser avseende både kompetens och utrustning.

Flera kontakter mellan arbetsgruppen och KTH rörande samverkan har ej lett till något resultat. KTH motiverar detta med sin egen besvärliga resurssituation. I stället utvecklades ett lokalt förslag till ett, i första hand, treårigt elenergitekniskt utbildningsprogram vid högskolan i Sundsvall/Härnösand. Programmet kan ses som en delmängd av motsvarande civilingenjörsutbildning.

Statens energiverk har vid flera tillfällen framhållit regionens sårbarhet i relation till elenergiutvecklingen. Man menar också att kompetensbristen är en annan allvarlig risk, särskilt i samband med den pågående strukturomvandlingen inom branschen. Detta problem har ej beaktats eller behandlats i årets budgetproposition.

Sammanfattningsvis kan sägas att en av de viktigaste infrastrukturella insatserna för Västernorrlands län och dess näringsliv är att bygga upp en högkvalitativ kompetensmiljö i Sundsvallsregionen inom elenergiområdet. Detta kan ske genom att en elenergiinriktad högskoleutbildning som motsvarar civilingenjörsnivå lokaliseras till området. Förutsättningarna inom högskolan och den omgivande industrin i regionen att genomföra detta är utomordentligt goda. Modeller för samverkan mellan högskola och näringsliv har redan prövats inom andra kompetensområden med intressanta resultat.

Högskolan i Sundsvall/Härnösand skulle kunna starta en sådan utbildning med relativt kort varsel.

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av att lokalisera en elenergiinriktad högskoleutbildning till högskolan i Sundsvall/Härnösand.

Stockholm den 19 januari 1989

Bo Forslund (s)

Rune Jonsson (s)

Sven Lundberg (s)

Bo Holmberg (s)

Martin Segerstedt (s)

Britta Sundin (s)

Mot. 1988/89
Ub527